

**POTOVANJE OKOLI SVETA
S TANKERJEM
(poletje 2014)**

Ivan Borovičkić, 8.a

September, 2015

Moj oče je kapitan na tankerju. Veliko je odsoten od doma, saj najmanj štiri mesece v strnjeni obliki pluje iz pristanišča v pristanišče. Njegovo delo je zelo naporno, saj ima veliko odgovornost. Ker nas v času njegove odsotnosti zelo pogreša in mi pogrešamo njega, smo se lansko leto odločili, da bomo skupaj preživeli poletje kar na njegovi ladji.

Naše bivanje na ladji je bilo tokrat kar dolgo. Od doma s Huma smo odšli 13. junija 2014, vrnili smo se 28. avgusta. Pred odhodom od doma nismo vedeli, kam nas bo popeljala očetova ladja, naš prvi namen je bil biti skupaj kot cela družina. Ko pa smo se konec poletja končno vrnili z dolgega potovanja domov, smo lahko rekli: "No, sedaj pa smo res potovali okrog sveta", saj smo to res storili!

V nadaljevanju Vam bom opisal, kako je naše potovanje potekalo, kje smo se ustavili, kaj smo videli in kako se odvija življenje na tovorni ladji oziroma tankerju.

Praden smo se vkrcali, smo morali poskrbeti za potrebne dokumente za potovanje. Vedeli smo, da bomo najprej potovali v Shanghai na Kitajsko. Potrebovali smo kitajsko vizo, ki smo jo pridobili v Ljubljani. Že pri tem ni šlo brez zapletov, saj je imela mama zelo malo časa za pridobitev tako kitajskih kot ameriških viz. Nazadnje se je vse dobro izteklo. In 13. junija 2014 se je naše potovanje začelo.

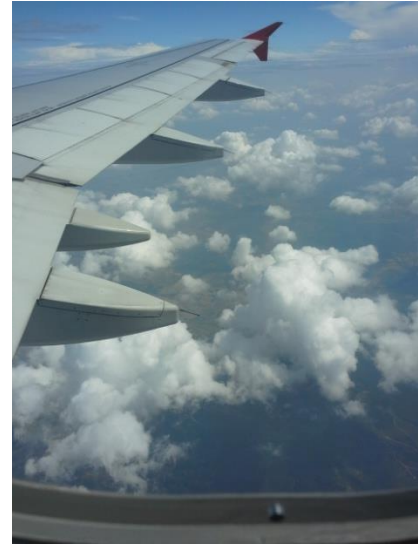
Bratranec Leon nas je z avtom odpeljal na zagrebško letališče, kjer smo se vkrcali na avion za Moskvo.

Na letališču v Zagrebu 13. junija 2014.

Na letalu sva z Marijanom dobila praktična darila.

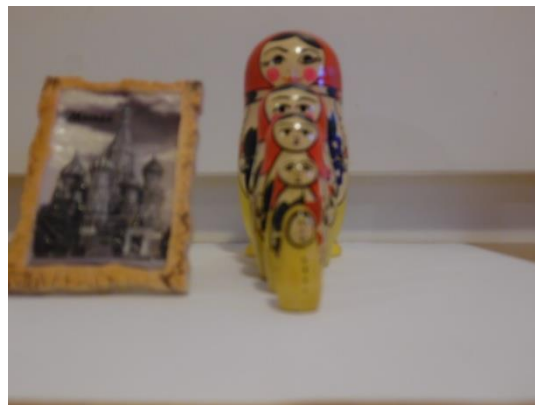

Pogled iz zraka je bil prečudovit.

Po treh urah letenja smo prispeli v Moskvo. No ja, samo na letališče. Ker smo kmalu nadaljevali z letom naprej, nismo potrebovali niti ruske vize. Tako pa tudi videli nismo ničesar od Rusije. Le letališko stezo in notranjost letališča.

*Pogled na moskovsko letališče
iz našega letala.*

*Znotraj letališča smo kupili znamenito Babuško
in magnet z upodobljeno Moskvo.*

K sreči smo imeli dovolj časa, da smo v miru našli ustrezno čakalnico za let proti Kitajski. Čakalo nas je dolgo potovanje.

Utrujeni smo prispeli v Shanghai. Tam nas je pričakal agent, ki ga je poslal moj oče, saj sam ni mogel priti po nas zaradi svojih obveznosti na ladji. Najprej smo se morali prijaviti pri njihovi policiji, šele nato nas je lahko odpeljal v pristanišče, oziroma ladjedelnico, kjer je bila ladja Siteam Neptun na rednem servisu.

Ladja je bila zasidrana v ladjedelnici na majhen otoku ob Šanghaju.

Medtem, ko smo čakali na odhod iz ladjedelnice, nam je očetov novi prijatelj Wu Han želel razkazati staro kitajsko mesto, 100 km stran od Sanghaia. Pot se je vila ob industrijskih krajih, zelo malo zelenja smo lahko opazili. Nismo pa mogli spregledati izpušnih dimov, ki so se vili v nebo v velikih količinah.

Zaradi ogromne količine smoga, modrega neba v velikih mestih skorajda ne poznajo več.

Starodavno kitajsko mesto, ki ga poskušajo ohraniti v njegovi izvornosti, je bilo zelo obiskano. Tam se življenje odvija kot se je nekoč. Ob reki, polno trgovinic, okrepčevalnic, raznih zanimivosti. Bilo je res veliko turistov, predvsem Kitajcev iz drugih pokrajin.

Ob reki je veliko majhnih hiš. Čeprav je veliko obiskovalcev, domačini živijo svoje normalno življenje. Na ulicah smo videli oblečene vojake in tudi druge like iz njihovih filmov.

Sredi vrveža na ulici je uslužbenec z veliko količino vode čistil pred restavracijo.

Res je bila gneča na ozkih, a okrašenih ulicah.

Šele konec meseca je bil tanker pripravljen za potovanje.

S pomočjo takšnih čolnov večja ladja lahko zapluje v bolj globoke vode.

Naše naslednje pristanišče je bilo Nanjing, luka na Rumeni reki. Nikoli si nisem predstavljal, kako prometna je lahko reka. Rumena reka je pomembna rečna pot. Na njej smo srečevali večje in manjše ladje z najrazličnejšim tovorom. Z bratom in mamo smo opazovali ves ta vodni vrvež, najbolj smo bili pozorni na barže. To so posebni veliki čolni, s katerimi so lokalno prevažali pesek, premog, hrano... Na njem smo videli celotno kitajsko družino (oče, mama, en otrok). Ta barža je bila njihov dom.

Reka je bila zelo umazana. Prav tako je bilo ozračje polno smoga. Sonce sploh ni moglo prodreti skozi oblake.

Po vkrcanju tovora (prevažali smo Ureo – to je gnojilo) so nam pripeljali nadomestne dele za popravilo ladje in potrebno hrano za mesec dni dolgo potovanje preko Pacifika do Panamskega kanala.

Naše pravo potovanje se je začelo 2. julija 2014.

Po Rumeni reki smo zapluli najprej v Vzhodnokitajsko morje. Tako smo se končno spet lahko nadihali svežega zraka ter uživali v poletnem soncu ter čudoviti morski sinjini.

Pot nas je vodila ob japonskem otočju. Pri načrtovanju potovanja je vedno potrebno izbrati najkrajšo pot. To nalogo ima drugi oficir palube, ki načrt potovanja skrbno vriše v pomorske karte.

Sedaj, ko je pred nami dolga razdalja potovanja, Vam lahko malo opišem, kako poteka življenje na tankerju.

Celotna posadka na tankerju je štela 23 članov. Moj oče je bil kapitan, ki je odgovoren za vse in vsakogar na ladji. Poleg njega so na palubi še trije oficirji. Vsak od njih je zadolžen za svoje področje dela. Glede delovanja strojev, ki jih je na ladji ogromno, so odgovorni trije strojniki. Ob sedmih oficirjih je stalno prisoten električar. Pumpman skrbi za pretok tovora, odpira ter zapira ventile v tesnem sodelovanju s prvim oficirjem. 10 mornarjev, ki so bili vsi iz Filipinov, je tudi imelo vsak svojo nalogo. Za hrano sta skrbela kuhar in njegov pomočnik, ki je hkrati čistil skupne prostore in kabine oficirjev.

Drugi oficir palube je izklopil avtomatsko krmilo ter me učil krmariti ladjo. Moral sem ponavljati na glas njegova navodila ter obračati volan na določeno pozicijo.

Drugi oficir stroja me je odpeljal v strojarnico. Najprej mi je razkazal vse kontrolne plošče v nadzorni sobi. Moral sem biti primerno oblečen in imeti slušalke, saj je bilo zelo hrupno.

V strojarnici je ogromno strojev, cevi, ventilov. Na ladji med drugim sami predelujejo sladko vodo iz slane morske vode.

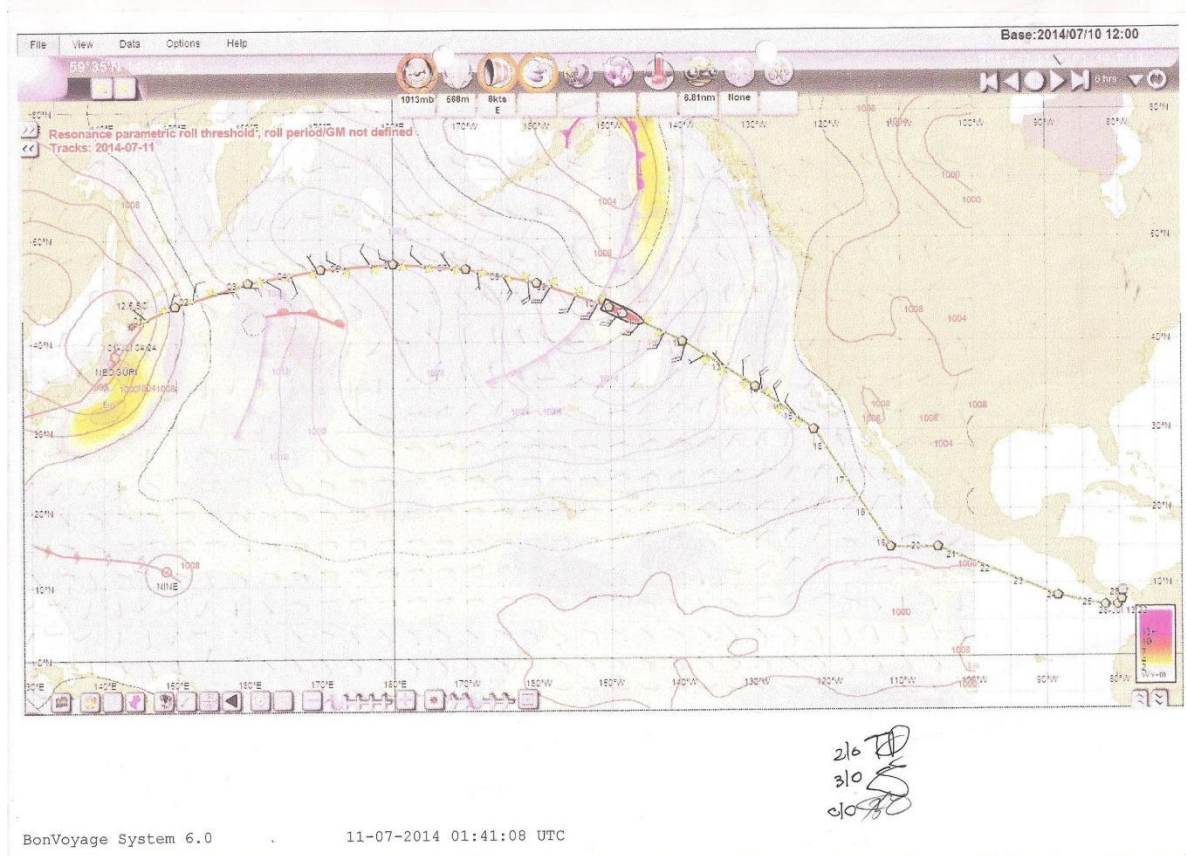
Mornarji na dolgih potovanjih čistijo ladjo, popravljajo cevi, jih barvajo in ščitijo.

V Južni Koreji so nas kar na sidru oskrbeli s potrebno nafto za dolgo potovanje preko Pacifika.

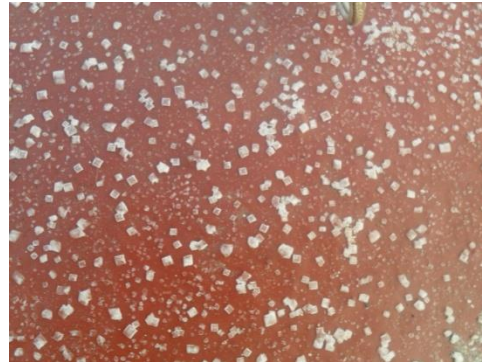
Drugi oficir je s pomočjo elektronskih kart narisal načrt potovanja najprej na računalniku, nato je vrisal posamezne dele poti na zemljevide za tisto področje.

Vsi zaposleni na tankerju so imeli svoje obveznosti. Tudi moj oče je moral veliko delovnega časa prebiti v svoji pisarni ob računalniku. Midva z Marijanom sva bila največ v kontrolnih prostorih zgoraj. Od tam sva opazovala morje (na Pacifiku smo komajda videli kakšno drugo ladjo), delala ladjice, letala,...

To je bil eden izmed prostorov, kjer sva prebila veliko časa. Na desni sliki vidimo avtopilot na tankerju.

Čeprav smo bili sredi poletja, naju je kar zeblo, saj smo potovali severneje...

Uganete, kaj je to? Kristali soli iz Pacifika!

Z očetom sem si lahko ogledal tudi notranjost skladišč za tovor..ogromno je vse!

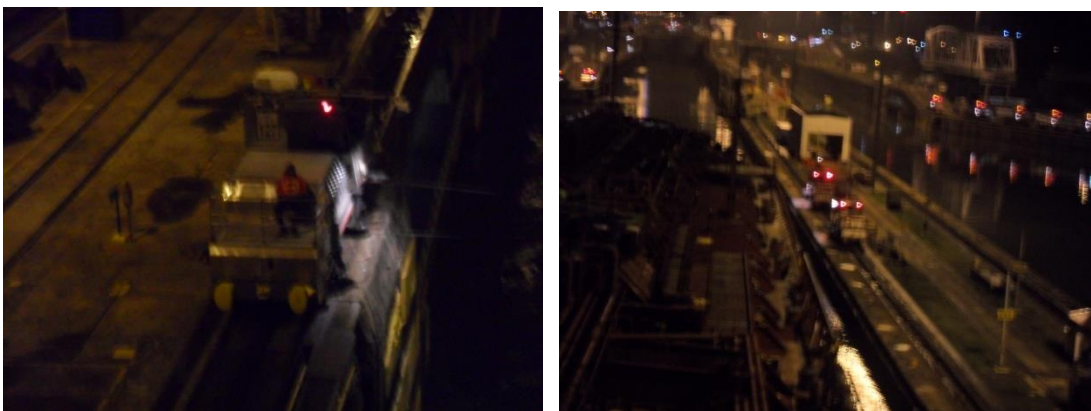
Po dolgem potovanju smo nazadnje le prispeli do Paname. Lepo je bilo spet videti kopno po enem mesecu!

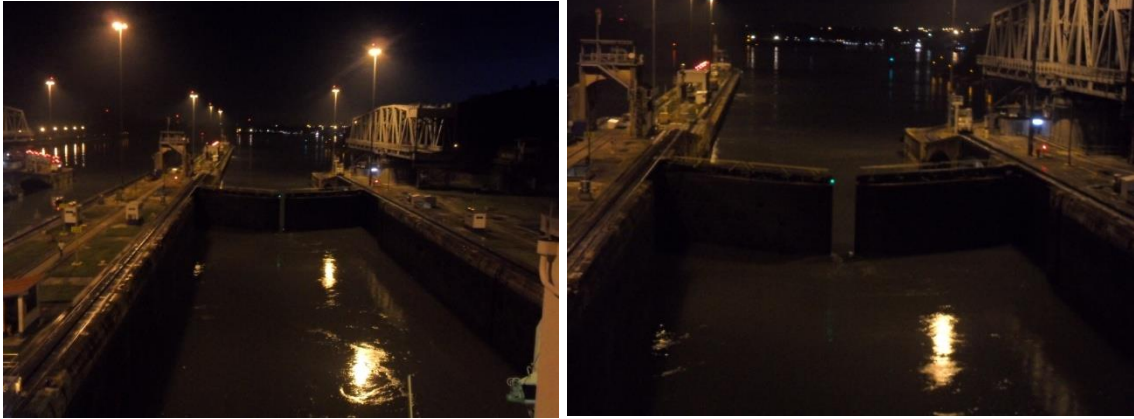
Po mesecu dni same vode... sem bil prav vesel, da sem ponovno videl zelenje in stavbe.

Pred Panamskih kanalom je bilo več ladij, ki so čakale na prehod čez to vodno bližnjico. Samo v tistem kratkem času, ko je imela ugasnjen motor in bila zasidrana, sva z Marijanom dobila dovoljenje, da sva z lahko lovila ribe in to samo z laksom.

Ponoči pa smo lahko zapluli v Panamski kanal. Splačalo se je biti buden, saj je bilo res zanimivo. Ravno lani, 3. avgusta 2014 so praznovali 100. obletnico izgradnje.

S pomočjo takih malih lokomotiv privežejo ladjo in jo počasi namestijo v kanal, kjer nato polnijo vodo. Vse to poteka precej počasi, saj so to zelo velike količine.

Trenutno ima Panamski kanal zgrajena dva vzporedna kanala. Kanali so zgrajeni tako, da ladjo dvignejo s pomočjo vode. Vodne lopute pomagajo zadržati določeno višino vode.

Namreč, ladja mora premostiti višinsko razliko. Mi smo iz Pacifika potovali v Atlantik. Panamski prekop ima višjo nadmorsko višino. Zato smo se pri vходу v kanal morali dvigniti, vmes smo pluli po reki, nato smo se spet spustili v Atlantik.

Nato smo nadaljevali našo pot do пристanišča, kjer smo izkrcali tovor. To je bilo na reki Mississippi. Pot nas je vodila po Mehškem zalivu mimo Kube do Združenih držav Amerike.

Tudi na Reko Mississippi smo prispeli ponoči. Ob njej je veliko industrije, majhne posamezne hiše ter urejena naselja in tudi večja mesta, kot npr. New Orleans. Vodni promet na tej reki je tudi zelo gost.

Na prvi fotografije so posebni čolni, s katerimi čistijo rečni mulj, da ladje ne bi zabredle v blato. Naša prva vodna postaja je bila kar na reki. Ker ni bilo prostora, so prišli do našega tankerja s posebnimi zalogovniki ter prečrpali Ureo.

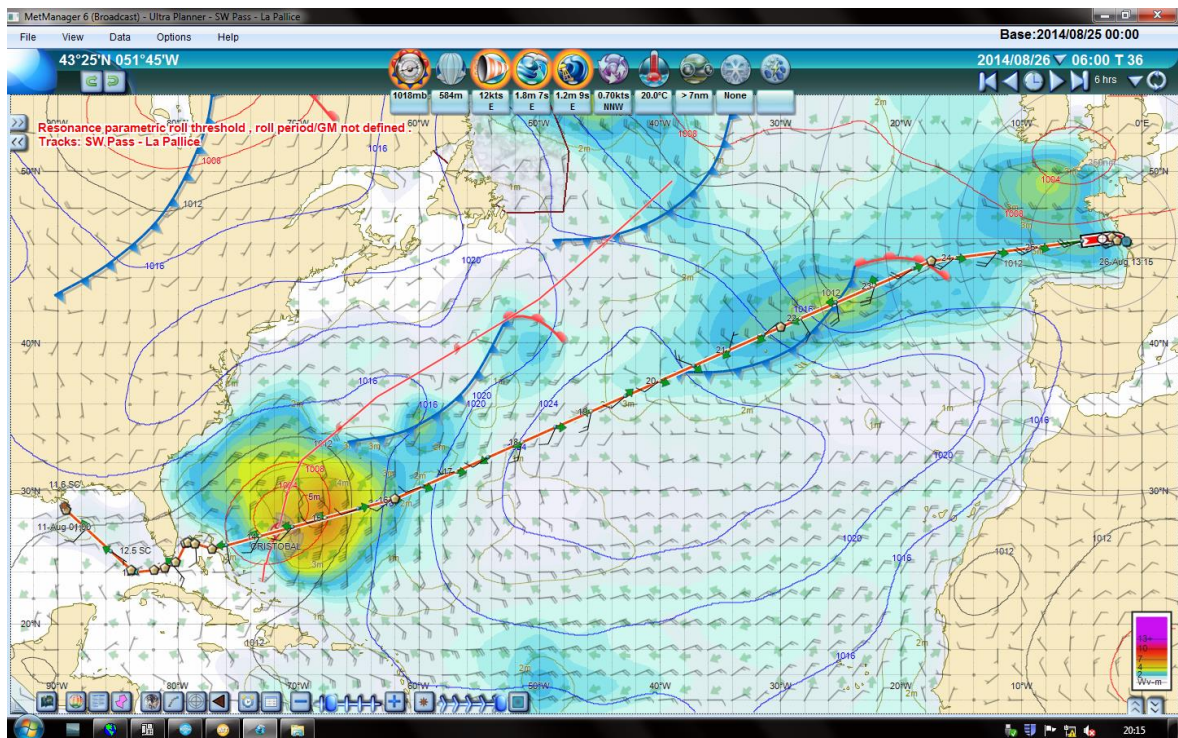
Čeprav smo bili šest dni v Združenih državah Amerike, sva lahko bila z Marijanom le nekaj ur na kopnem in še to samo s pomočjo malega čolna, ki nas je popeljal na kopno. V drugem pristanišču pa nama sploh niso dovolili niti stopiti dol z ladje, ker nisva bila stara 18 let. Tako sva morala biti ponovno samo na tankerju, opazovala sva, kaj se je dogajalo okrog naju. To pa je bilo tudi vse.

Nato pa smo končno 11. avgusta začeli naše popotovanje preko Atlantskega oceana v Evropo. Naš cilj je bilo pristanišče La Pallice, v Franciji. Končno tudi oče ni imel več toliko napornih obveznosti, ter nama je lahko vsaj nekaj dni vsako jutro pripravil bazen s svežo črpano vodo iz Oceana.

Lansko poletje je bilo najino vodno uživanje omejeno na nekaj kvadratnih metrih. Bazen smo lahko napihali ter napolnili z morskovo vodo le takrat, ko je bilo primerno vreme ali ni bilo posebnih obveznosti na ladji, kot so bile na primer inšpekcije in razne kontrole.

Drugi oficir je spet vrisal naše vodno potovanje.

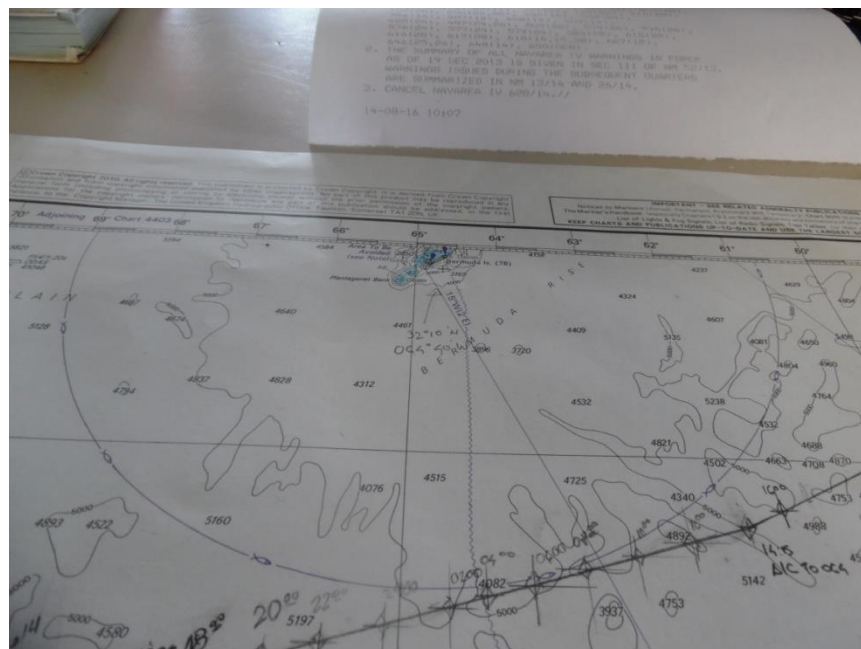
Po reki Missisipiju so nas vodili strokovnjaki za to reko. Ko smo spet zapluli po morju, smo sledili našemu vrisanemu zemljevidu.

Vsa posadka mora enkrat mesečno izvesti vaje reševanje. Tokrat smo bili tudi mi prisotni. Pri tem veljajo točno določeni postopki, vsak ima svoje mesto in nalogo, ki jo mora pri reševanju izpolniti.

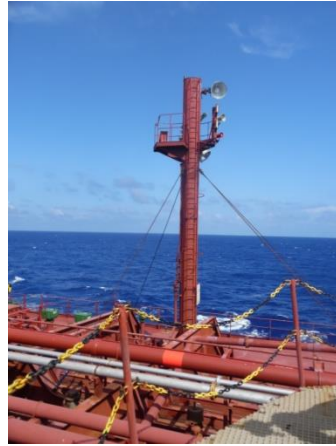
Tukaj smo bili na ploščadi, kjer so točno označena mesta, odkoder bi se v primeru večje nerekce umaknilo v reševalno ladjo, ki je pripeta na tankerju in mora ves čas dobro pripravljena za primer nesreče.

Naša pot nas je vodila tudi mimo znamenitega Bermudskega trikotnika. Mi se skrbno držali navodil, da bi bilo naše potovanje varno.

S svinčnikom zarisana črta je bilo naše potovanje.

Potovanje preko Atlantskega oceana je bilo mirno, nismo imeli večjih valov. Tako smo se lahko uživali v čistem morju in modrem nebu.

Kljub temu, da sva bila z Marijanom vesela, da sva bila toliko časa z očetom, sva se zelo veselila, da se bomo končno vrnili domov. Ker je imel tanker zamudo, bi skoraj zamudili letalo iz Pariza. No, nazadnje se je vse dobro končalo. 27. avgusta smo prispeli v La Pallice, staro pomorsko mesto, ki je imelo poseben strateški položaj med 2. svetovno vojno.

Na sliki je pristanišče La Pallice v Franciji. V tem kamnitem podhodu so se podmornice skrile pred sovražniki in spet neopazno vplule v morje.

Končno.... V mestu smo si najprej ogledali čudovit akvarij. Prav zanimivo je bilo. Zatem smo odšli na železniško postajo v mestu La Rochelle, kjer smo na namestili na vlak TGV. To je hitri vlak, s katerim smo 500 km prevozili v treh urah.

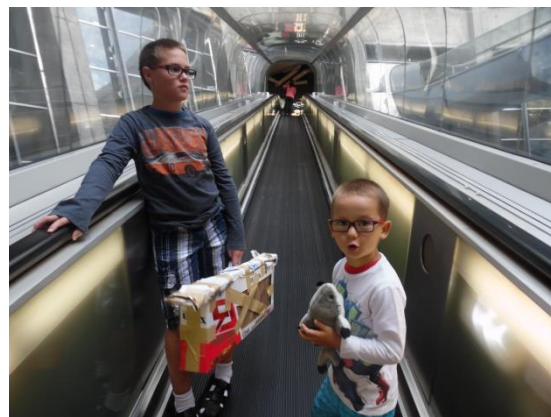

Železniška postaja La Rochelle.

Hitri vlak TGV je bil zelo udoben.

Zadnjo noč potovanja smo prespali v hotelu v Parizu. Do tja smo se peljali v taksiju in tudi taksi nas je zjutraj odpeljal na letališče.

Bila sva kar utrujena, a veselila sva se vrnitve domov. To je bil sedaj eden zadnjih delčkov potovanja.

Tudi to sem dočakal! 28. avgusta smo končno pristali v Sloveniji, na Brniku.

Bilo je lepo na potovanju, videli smo marsikaj, čeprav smo morali biti večino časa samo na ladji. Vem, da sem preplul ves svet.. To se mi zdi skoraj normalno, saj je bilo to že moje tretje potovanje s tankerjem.

